

[Finansministeren.]

en udvikling, hvis man mener, at det er rigtigt. Jeg synes bare, at det godt kan have en vis interesse en gang imellem, når det er de rigtige liberalister, der optræder imod os andre i vor argumentation, da lige at pege på, at ud fra et liberalistisk synspunkt burde man altså sige noget andet. Men jeg konstaterer altså, at heller ikke hr. Niels Westerby er en sand liberalist, og det er da kun glædeligt, for jeg tror ikke, samfundet ville være særlig tjent med, at vi i vore dage prøvede på at gennemføre den sande liberalisme.

Jeg er naturligvis også enig i, at vi skal fremme den økonomiske vækst; det var også derfor, jeg sagde, at afskrivningsreglerne hellere må være for gunstige end det modsatte, og det synspunkt vil jeg fastholde. Men de kan altså blive så gunstige, at andre skatteydere med rette må reagere imod det, og det er den situation, vi er i i dag. Jeg har også med stor interesse noteret mig, at f. eks. venstre under omtalen af skatteproblemerne siger noget om, at man bør se på bygningsafskrivningerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

(Lovforslaget (nr. 3) findes i tillæg A. sp. 141, fremsættelsen i tidenden sp. 69).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Den højtærede finansminister har i sine bemærkninger henvist til, at jeg i januar i indeværende år rejste

spørgsmålet om standsning af det misbrug, der sker med hensyn til proformategning af indekstrakter og annuitetsforsikringer udelukkende med henblik på at opnå skattebesparelse. For fuldstændighedens skyld må jeg dog tilføje, at jeg mange gange tidligere både i det høje ting og i dagbladet Demokraten har rejst kravet om en standsning af denne trafik, men i lang tid uden resultat. I mellemtiden voksede antallet af dem, der misbrugte ordningen, stærkt, ja, det gik så vidt, at flere pengeinstitutter ligefrem opfordrede deres kunder til på den måde at nedbringe skatten uden til gengæld at foretage nogen indbetaling på indekstrakter. Der kan, og i høj grad med rette, siges meget ondt om vore såkaldte opsparringsordninger, hvis fælles kendemærke er, at man rent faktisk ikke behøver at have foretaget en opsparring, altså ikke behøver at have øget sin formue, for at opnå skattelettelse, men der er ingen tvivl om, at ordningen med indekstrakterne er den bedste. At systemet så til gengæld betyder, at man udsteder blankoveksler på fremtiden og til en vis grad handler efter Ludvig XIVs devise, er en anden sag, som jeg ikke her skal komme ind på. Men ligegyldigt hvorledes man ser på det, kan ingen være interesseret i, at man opretholder misbruget.

Jeg må derfor takke den nuværende finansminister, fordi han ved fremsættelse af dette lovforslag med kortest muligt varsel har opfyldt det løfte, han gav mig i januar måned. Spørgsmålet er så, om hans reaktion er tilstrækkelig. Det er den under ingen omstændigheder, hvis der var tale om en permanent ordning. To års bestemmelsen betyder jo kun, at man skal indbetale på indekstrakterne i to år, før man kan foretage manipulationen. Men finansministeren har også fremhævet, at der kun er tale om en midlertidig ordning, og at der formodentlig næste år vil komme et dyberegående forslag. Derved bliver to års bestemmelsen mindre betænkelig. Alligevel mener jeg, at man i udvalget bør overveje, om det ikke vil være mere rimeligt at sætte de to år op til fem. Men i øvrigt anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse.

Foged: Også vi kan tiltræde lovforslaget; vi finder, at de ting, der er sket u hensigtsmæssigt eller ikke efter den mening, loven